

certaminis cum toto exercitu fortunam se velle subire. Rhenato/renūciavit placere id qdēz. Sed quoniam veteri more eius fuerit q prouocat̄ diem ac locū p̄relū dicere. se cū exercitu inter acerras ac nolam proficisci: qui camp⁹ lata planicie utrīqz idoneus esset: Ibiqz eum ad diem octauā prelato laturum. hinc orta dissensione cum Rhenatus locuz in quo Alfonsus esset constituendū diceret. p̄relū impeditum est. Alfonsus in nolanū perrexit. Rhenatus in eum locum ubi Alfonsi fuerant castra: duxit exercitū. atqz ita suo satis honorū uter factum putauit: Etenim Rhenat⁹ in pelignos ducēs Castrum vetus subegit. Alfonsus in vallem cardinam profectus Arpariū oppidum vi cepit: et marinū Boffaz vallis dominū captiuauit: Casertinū reguluz in fidem recepit. In Lucaniam ducens/ oppidum Anglum obsidione fatigatū obtinuit: Queriam dedentib⁹ oppidanis accepit. Iam qn decim milia equitū in castris eius erant: Quibus fretus absente Rhenato Neapolim petens cum Petro fratre binis castris urbem obsedit. decem triremib⁹ in portu collocatis oppugnatur vrbis magnis iuribus. neccives seipso negligunt. Sed dum Petrus paululum a castris speculandi gratia in littore vagatur e Carmelitano templo capit tomento ictus repēte occubuit. Utrū apud omnes ordines gratus ad rem militarem natus/ animi magnitudine et corpis robore excellēs. ad subeunda pīcula impavidus. acer et manu promptus: cuius interitu consternato exercitu eius diei dimissa est oppugnatio. Alfonsus ubi Germani iacere truncum cadaver inspergit. Id hec inquit ego te/ frater stipēdia duxi: ut essem qui mihi tuo sanguine: tuaqz nece Regnū pacares/recendiqz loculo corpus iussis et in arcem maritimam deportari: cui post tempora nactus idonea dignuz sic generere funus duceret: Sequentib⁹ vero diebus cum oppugnatio reperetur/ tanta vis imbrū cecidit. ut necessario ab obsidione discessuz: et res i religionē sic v̄sa. Ex in Laynanū